

03-03-1992

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

21.165-22.060-22.064-22.223/II/PN

[REDACTED]

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 4 december 1991 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een onderzoek gewijd aan de klachten tegen de Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel, wegens ten eerste het feit, dat het merendeel van de loketbedienden in de Brusselse metro Nederlands-onkundig zijn en dat dus de MIVB niet in staat is een Nederlandstalige bediening te verlenen aan de klanten die Nederlands spreken (22.223/II/PN).

Ten tweede wordt er geklaagd over uw (volgens de klager, onvoldoende) antwoord op een mondelinge vraag van raadslid DE BERLANGER (22.060/II/PND).

Ten derde wenst men zijn ongenoegen te uiten over de slechte ontvangst voorbehouden aan een Nederlandstalige in de metrostations Kunst-Wet en Roodebeek (22.223/II/PN en 21.165/II/PN).

In verband met de eerste klacht stelt klager een verslechtering van de toestand vast in vergelijking met een onderzoek uitgevoerd drie jaar geleden. Hij beweert dat 90 % van de loketbedienden Nederlandsonkundig is, een percentage dewelke drie jaar terug 80 % zou bedragen. De klager voegt hierbij een afschrift van het proces-verbaal van vaststelling opgesteld door gerechtsdeurwaarder Ronny ROBERT uit Ukkel.

Een lezing van het proces-verbaal wijst uit dat de aangeklaagde toestand overeenkomt met de werkelijkheid. Slechts in 3 van de 22 metroloketten wordt de taalwetgeving in bestuurszaken nageleefd wat de taalkennis van het loketpersoneel betreft.

In uw antwoord van 23 oktober 1990 op de tweede klacht stelt U ons in kennis dat uw antwoord op een mondelinge vraag van Raadslid DE BERLANGEER, overeenstemt met de taalwetgeving die van kracht is voor de M.I.V.B. De diensten van de M.I.V.B. hebben U er bovendien over ingelicht dat de bedoelde taalwetgeving in de maatschappij wordt nageleefd.

Wat de derde klacht betreft geeft U toe dat de M.I.V.B., ondanks de controle die zij ter zake uitoefent, niet kan beletten dat sommige personeelsleden door nalatigheid of uit slechte wil de taalvoorschriften niet naleven.

U stelt verder dat sinds juni 1982 de personeelsleden geslaagd moeten zijn voor het taalexamen van het Vast Wervingssecretariaat, vooraleer zij daadwerkelijk deel kunnen uitmaken van het personeelsbestand. De personeelsleden die tevoren werden aangeworven, hebben in het vervolmakingscentrum van de M.I.V.B. hun kennis van hun tweede landstaal moeten bewijzen naar aanleiding van een interne proef. Tijdens de periode van de zomervakantie van 1 juni tot 30 september, wordt beroep gedaan op de studenten die enkel een mondelinge proef moeten afleggen bij de Maatschappij. Deze regel geldt eveneens voor de andere tijdelijke arbeidskrachten.

Naar aanleiding van een bezoek aan de V.C.T. in 1988 van twee inspecteurs bij de M.I.V.B., werd door deze inspecteurs het volgende verklaard :

"De mensen die omgang hebben met het publiek zijn de trambuschauffeurs en de personeelsleden, die dienst hebben in de mezzanines.

Deze laatste zijn ambtenaren die niet hun gewone functie uitoefenen. De exploitatiepersoneelsleden hebben bijzonder onregelmatige uurroosters. Zij beginnen zeer vroeg of eindigen zeer laat, wat meebrengt dat ze in Brussel moeten wonen. Die Brusselaars zijn voor het merendeel Franstaligen.

De M.I.V.B. werkt samen met de R.V.A. die een eerste selectie heeft doorgevoerd maar slechts weinig kandidaten zijn geschikt. In Brussel slagen 40 % der Franstalige kandidaten niet voor de taaltest, die onmiddellijk plaatsvindt, terwijl slechts 3 % van de Nederlandstaligen niet slaagt.

Er bestaat geen premiesysteem voor tweetaligheid, maar personeelsleden worden pas benoemd nadat ze geslaagd zijn voor het V.W.S.-examen. Het V.W.S.-examen bestaat uit het lezen van een tekst en een gesprek. Er zijn er redelijk veel die niet slagen, maar ze hebben een tweede kans. De M.I.V.B. organiseert cursussen buiten de diensturen. De cursussen worden pas verplicht na twee mislukkingen. Het personeel dat de tweede landstaal machtig is, kan bevorderd worden tot de graad van controleur."

De bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen stelt in haar artikel 4 dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dezelfde bevoegdheden heeft als het Vlaamse Gewest en het Waalse gewest. De bevoegdheden toegekend aan de Gewestraden worden wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft, uitgeoefend door middel van ordonnanties.

De ordonnantie van 22 november 1990, betreffende de organisatie van het openbaar vervoer machtigt de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve de oprichting goed te keuren van een publiekrechtelijke vereniging die beschikt over de nodige rechtspersoonlijkheid en belast is met de uitbating van de openbare dienstverlening van het stedelijk openbaar vervoer in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest overeenkomstig artikel 94 § 2 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, gewijzigd door de wet van 8 augustus 1988, de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekkingen tot de Brusselse instellingen en de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten.

De Maatschappij zal "Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel" heten en wordt hierna "de Maatschappij" genoemd (artikel 1).

Het besluit van 6 december 1990 uitgevaardigd op basis van de ordonnantie van 22 november 1990 regelt de benoeming van de bestuurders van de raad van bestuur van de maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel.

Het besluit van 6 december 1990 uitgevaardigd op basis van dezelfde ordonnantie, regelt de benoeming van de voorzitter en de Vice-voorzitter van de raad van bestuur van de Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel.

De wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen stelt in zijn art. 32 hetgeen volgt :

"de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve en van het Verenigd College gebruiken het Nederlands en het Frans als bestuurstaal.

In de diensten bedoeld in het eerste lid kan niemand tot een ambt of een betrekking worden benoemd of bevorderd tenzij hij Nederlands of Frans kent, welke kennis wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 15, § 1, derde lid, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

De artikelen 50 en 54, hoofdstuk V, afdeling 1, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd, en de hoofdstukken VII en VIII, van dezelfde wetten, zijn van toepassing op de in het eerste lid bedoelde diensten".

Art. 33 stelt dat de diensten opgericht binnen de in artikel 32 van deze wet bedoelde diensten, waarvan de werkring niet het hele gebied van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, onderworpen zijn aan de bepalingen van hoofdstuk III, afdeling 3, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 (plaatselijke diensten in Brussel-Hoofdstad).

De V.C.T. is van mening dat de M.I.V.B. in haar nieuwe juridische vorm kan beschouwd worden als een dienst in de zin van art. 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 (gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten).

De verschillende metrostations van de M.I.V.B. evenwel kunnen een vergelijking doorstaan met de plaatselijke stations van de N.M.B.S. in het Brusselse (o.a. Vorst-Oost, Ukkel-Stalle, Ukkel-Kalevoet enz.).

Wat de omgang met het publiek betreft, is de taalwetgeving toepasselijk die geldt voor de plaatselijke diensten in Brussel-Hoofdstad (art. 33 van de wet van 16 juni 1989, verwijst naar art. 21, § 5, van de taalwetgeving) m.a.w. tweetalig loketpersoneel.

De lezing van het proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder Ronny Robert uit Ukkel wijst uit dat er geen verbetering in de toestand merkbaar is, sinds het bezoek van de inspecteurs van de M.I.V.B. aan de V.C.T.

De V.C.T. acht derhalve de klachten ontvanke-lijk en gegrond voor wat de Nederlandsonkundige loketbedienden van de MIVB betreft.

Zij vraagt U het gevolg mede te delen dat U aan dit advies voorbehoudt.

Dit advies wordt ook aan de klager gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

DE VOORZITTER,

